

✧ Texty na tento týden – 1Pt 2:9; Ex 19:5.6; Ef 2:19–22; 1K 3:16.17; 1K 12:12–26; J 10:1–11; Ž 23

✧ Základní verš

„Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem.“ (1K 12:12)

Každý čtenář Bible si všimne, že se v ní nachází množství obrazů a symbolů poukazujících na skutečnosti, které jsou mnohem významnější než dané obrazy a symboly. Například celý biblický obětní systém ve své podstatě symbolizuje důležitou skutečnost: Ježíše a plán spasení.

V Bibli se nachází také mnoho dalších obrazů, které jsou někdy velmi jednoduché – voda, oheň, vítr. V závislosti na kontextu představují tyto obrazy různé duchovní a věroučné pravdy. Ježíš například řekl: „Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“ (J 3,8) V tomto případě je vítr symbolem Ducha svatého.

V Bibli najdeme i mnoho obrazů popisujících právě ten typ jednoty, kterou se má církev vyznačovat – takovou, kterou má podle Božího povolání církev zjevovat světu. Jednotlivé obrazy nejsou samy o sobě úplné. Ale jako celek vyjevují mnohé skutečnosti o jednotě církve – o jejím vztahu k Bohu, o vzájemných vztazích členů církve a o vztahu církve ke společnosti, v níž žije.

Tento týden se budeme věnovat obrazům, které nám objasňují některé pravdy o jednotě v Kristu.

✧ Týden ve zkratce:

- Boží lid
- Boží rodina
- Chrám Ducha svatého
- Tělo Kristovo
- Ovce a pastýř
- Podněty k zamyšlení

NE 4. listopadu – Boží lid

Dt 7:6-8 „⁶Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha; tebe si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil ze všech lidských pokolení, která jsou na tváři země, abys byl jeho lidem, zvláštním vlastnictvím. ⁷Nikoli proto, že byste byli početnější než kterýkoli jiný lid, přilnul k vám Hospodin a vyvolil vás. Vás je přece méně než kteréhokoli lidu. ⁸Ale protože vás Hospodin miluje a zachovává přísahu, kterou se zavázal vašim otcům, vyvedl vás Hospodin pevnou rukou a vykoupil tě z domu otroctví, z rukou faraóna, krále egyptského.“

1Pt 2:9 „Vy však jste ‚rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“

Ex 19:5.6 „Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. ⁶Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.“

Dt 4:20 „Ale vás Hospodin vzal a vyvedl z tavicí pece, z Egypta, abyste byli jeho dědičným lidem, jak tomu je dnes.“

Dt 7:6 „Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha; tebe si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil ze všech lidských pokolení, která jsou na tváři země, abys byl jeho lidem, zvláštním vlastnictvím.“

Ex 34:6.7 „⁶Když Hospodin kolem něho přecházel, zavolal: ‚Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný, ⁷kteřý osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hříchy; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení.‘“

PO 5. listopadu – Boží rodina

Ef 2:19-22 „¹⁹Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. ²⁰Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš.

²¹V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; ²²v něm jste i vy společně budování v duchovní přibyték Boží.“

1Pt 2:5 „I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista.“

1K 3:11 „Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus.“

ÚT 6. listopadu – Chrám Ducha svatého

1K 3:16.17 „¹⁶Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? ¹⁷Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy.“

1K 6:19 „Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě!“

1K 3:3 „Neboť dosud patříte světu. Odkud je mezi vámi závist a svár, ne-li z toho, že patříte světu a žijete jako ostatní lidé?“

1K 1:10 „Prosím vás, bratří, pro jméno našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni byli svorni a neměli mezi sebou roztržky, nýbrž abyste dosáhli plně jednoty smýšlení i přesvědčení.“

ST 7. listopadu – Tělo Kristovo

1K 12:26.27 „²⁶Trpí-li jeden úd, trpí spolu s ním všechny. A dochází-li slávy jeden úd, všechny se radují spolu s ním. ²⁷Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů.“

1K 12:12-25 „¹²Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem. ¹³Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem. ¹⁴Tělo není jeden úd, nýbrž mnoho údů. ¹⁵Kdyby řekla noha: „Protože nejsem ruka, nepatřím k tělu,“ tím by ještě nepřestala být částí těla. ¹⁶A kdyby řeklo ucho: „Protože nejsem oko, nepatřím k tělu,“ tím by ještě nepřestalo být částí těla. ¹⁷Kdyby celé tělo nebylo než oko, kde by byl sluch? A kdyby celé tělo nebylo než sluch, kde by byl čich? ¹⁸Ale Bůh dal tělu údy a každému z nich určil úkol, jak sám chtěl. ¹⁹Kdyby všechno bylo jen jedním údem, kam by se podělo tělo? ²⁰Ve skutečnosti však je mnoho údů, ale jedno tělo. ²¹Oko nemůže říci ruce: „Nepotřebuji tě!“ Ani hlava nemůže říci nohám: „Nepotřebuji vás!“ ²²A právě ty údy těla, které se zdají méně významné, jsou nezbytné, ²³a které pokládáme za méně čestné, tím prokazujeme zvláštní čest, a neslušné slušněji zahalujeme, ²⁴jak to naše slušné údy nepotřebují. Bůh zařídil tělo tak, že přehlíženým údům dal hojnější čest, ²⁵aby v těle nedošlo k roztržce, ale aby údy shodně pečovaly jeden o druhý.“

Ef 5:23 „Protože muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve, těla, které spasil.“

Ko 1:18 „On jest hlavou těla – totiž církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých – takže je to on, jenž má prvenství ve všem.“

ČT 8. listopadu – Ovce a pastýř

J 10:10.11 „¹⁰Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti. ¹¹Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce.“

J 10:1-9 „¹Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale přelézá ohradu, je zloděj a lupič. ²Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. ³Vrátný mu otvírá a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je. ⁴Když je má všechny venku, kráčí před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas. ⁵Za cizím však nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají. ⁶Toto přirovnání jim Ježíš řekl; oni však nepochopili, co tím chtěl říci. ⁷Řekl jim tedy Ježíš znovu: „Amen, amen, pravím vám, já jsem dveře pro ovce. ⁸Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči. Ale ovce je neposlouchaly. ⁹Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu.“

Ž 23 „Davidův. Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. ²Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod, ³naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno. ⁴I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují. ⁵Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potřááš, kalich mi po okraj plníš. ⁶Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů.“

PÁ 9. listopadu – Podněty k zamyšlení

V knize *Touha věků* si pozorně přečti kapitolu „Nebeský pastýř“.

„V kontextu jeruzalémského chrámu a všudypřítomných řecko-římských staveb se novozákonní autoři rozhodli do svých svědectví zahrnout obraz chrámu. Věřící si tak měli uvědomit svatost církve, Boží roli v založení a péči o církve, formující roli Krista a Ducha svatého a soudržnost věřících v církvi. Architektura chrámů navozuje statickou, nehybnou představu. Metafora chrámu je však spojena s živým obrazem a autoři často kladou důraz na proces budování a stavění. Nejde tedy o statický obraz. Texty nás vedou k tomu, abychom si představili příběh budování, ne hotovou stavbu. Církve dostala skvělou příležitost, aby ve svém životě a příběhu pokorně uznala, že je chrámem živého Boha (2K 6,16).“

(McVAY, John, „Biblical Metaphors for the Church: Building Blocks for Ecclesiology“ v Ángel Manuel Rodríguez, ed., Message, Mission, and Unity of the Church. Hagerstown, MD: Review and Herald, 2013, str. 52)

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte o biblických obrazech církve. Který z nich se vám nejvíce líbí? Proč? Některé další metafory můžeme najít ve verších 1Tm 3,15; 2Tm 2,3–5; 1Pt 2,9. Co dalšího se z těchto obrazů církve můžeme naučit?

1Tm 3:15 „Pro případ, že bych se opozdil, abys věděl, jak je třeba si počínat v Božím domě, jímž je církev živého Boha, sloup a opora pravdy.“

2Tm 2:3-5 „³Snášeš se mnou všechno zlé jako řádný voják Krista Ježíše. ⁴Kdo se dá na vojnu, nezaplétá se do záležitostí obyčejného života; chce obstát před tím, kdo mu velí. ⁵A kdo závodí, nedostane cenu, nezavádí-li podle pravidel.“

1Pt 2:9 „Vy však jste ‚rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“

2. „Bůh chce, aby se jeho lid spojil těmi nejtěsnějšími pouty křesťanského společenství. Důvěra ve spoluvěřící je pro prospěch celé církve nezbytná. Jednota činů je zvláště důležitá v době náboženské krize. Jeden nerozvážený krok nebo jeden nepromyšlený čin mohou přivést církev do potíží a zkoušek, z nichž se nemusejí dostat celé roky.“ (3T 446) Co se z těchto myšlenek můžeme naučit o velké důležitosti opatrnosti při ochraně jednoty církve? Jakou roli v tom hraje každý z nás?

3. Co V části na neděli jsme zdůraznili, že dokonce i jako „Boží lid“ jsme v otázce spasení závislí jen a jen na Boží milosti. Spasení nikdy nezávisí na našich zásluhách. Jaký je váš postoj k tvrzení, že právě naše závislost na Božím jednání v otázce spasení z nás dělá „Boží lid“?

